

navnlig fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), angaaende det Andragende, der er indkommet fra Frederiksberg. Jeg har i det andet høje Ting sagt, at jeg for mit Vedkommende ikke fandt det rigtigt ved denne Forlængelse af de gældende Bestemmelser, som altsaa kun er en midlertidig Lovændring, at gøre nogen Forandring i de hidtil gældende Bestemmelser. Jeg har bl. a. motiveret det med, at hele dette Spørgsmaal om at komme ind paa et større Fradrag for Børn burde overvejes ved en Revision i Almindelighed af Loven. Det er mig, ligesom det ærede Medlem, bekendt, at denne Fremgangsmaade ønskes fra Kommunernes Side, navnlig ogsaa fra Landkommunernes Side, og jeg kan ikke indrømme, at det ærede Medlem har Ret i, at naar man forandrer ved de Forskelligheder, der er paa dette Punkt, kan det ingen Indflydelse faa paa Betragtningen af hele Spørgsmaalet. Det tror jeg heller ikke, at det ærede Medlem vil faa Medhold i fra kommunale Folks Side i Almindelighed. Mit Standpunkt i det andet høje Ting har været det, at naar man medtog et saadant omfattende Spørgsmaal ved denne Behandling af Spørgsmaalet om en Forlængelse af denne midlertidige Lov, vilde det let medføre Undersøgelser, Overvejelser og Andragender fra de kommunale Bestyrelser o. s. v., saaledes at hele denne Sag vilde blive opholdt, og det vil jeg ikke paatage mig noget Ansvar for. Det er et naturligt Ønske hos de to Kommuner hurtigt at faa Besked paa, om Lovgivningsmagten og Regeringen vil gaa med til at forlænge disse Bestemmelser for Skatteaaret 1921—22, men lige saa naturligt er det, at andre Kommuner, der interesserer sig for Børnefradragets Størrelse, faar Lejlighed til, hvis man ændrer den gældende Bestemmelse ved denne midlertidige Lov, at fremkomme med de Betragtninger, de maatte have, og det maa jeg som Indenrigsminister ogsaa søge at give dem Lejlighed til. Jeg finder derfor, at det ikke vilde være rigtigt, ikke heldigt, ikke praktisk, om man her, hvor Talen kun er om at forlænge disse Bestemmelser Gyldighed, kom ind paa noget saa omfattende. Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at Københavns Kommune for sit Vedkommende jo slet ikke har rørt ved det Spørgsmaal. Nu antager jeg ikke, at det ærede Medlem vil sige mig, at det er, fordi Københavns Kommune er en Modstander af, at der

overhovedet skal ske noget større Børnefradrag. Thi hvis han vilde sige mig dette, vilde det ærede Medlem med det samme give mig et stærkt Argument netop for den Betragtningssaaede, jeg er inde paa. Naar man ikke har rørt ved dette Spørgsmaal, er det sikkert i Erkendelse af, at hele denne Sag ligger saaledes, at det vilde være naturligt, om man simpelt hen forlængede de gældende Bestemmelser og tog hele Spørgsmaalet om Børnefradragets Størrelse op til Forhandling mellem Kommunerne i al Almindelighed.

Bramsnæs: I den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om dette Spørgsmaal savner jeg i høj Grad en reel Begrundelse for at modsætte sig dette Forslag. Det er mig vedblivende ganske umuligt at forstaa, at det i nogen Maade skulde kunne have Indflydelse paa de Forhandlinger, der senere skal føres med Sognekommunerne og de øvrige Bykommuner om Reglerne med Hensyn til Børnefradraget, at København—Frederiksberg Kommuner i dette Øjeblik faar Lov til at forhøje det Børnefradrag, der gælder her, men ikke andre Steder. De Betæneligheder, der i saa Henseende kunde være, maatte jo være kommet frem, den Gang der blev talt om Børnefradraget her, men jeg ved ikke af, at man den Gang nærede disse store Betæneligheder, og jeg kan heller ikke tænke mig, at den Omstændighed, at man forøger Børnefradraget fra 300 til 500 Kr., skulde forøge disse Betæneligheder særlig stærkt. Jeg synes derfor, at den højtærede Indenrigsminister endnu en Gang skulde overveje, om det ikke var muligt for Ministeriet at gaa med til et Forslag, hvis reelle Begrundelse der overhovedet ikke kan tvistes om. Jeg hørte heller ikke, at den højtærede Indenrigsminister gjorde noget som helst Forsøg paa at bestride, at det vilde være en overordentlig sund, praktisk og fornuftig Foranstaltning at foretage denne Forøgelse af Børnefradraget. Jeg hørte ikke, at den højtærede Indenrigsminister gjorde nogen Bemærkning derom, og jeg tror ogsaa, at det vilde være umuligt at gøre nogen Bemærkning derom i modsat Retning af dem, jeg fremførte. Vi staar altsaa her overfor et Tilfælde, hvor der foreslaas en Ændring, der ikke kan modarbejdes ud fra noget som helst reelt Synspunkt, men kun kan modarbejdes ud fra det ganske formelle Synspunkt, at man ikke maa røre ved Hovedstadens Skatteforhold, før man faar